

Ročník XIII.

Číslo: 1/2014

Jún 2014

RODÁCI O HOROVŔOVI

**Zacnelo sa mi po Zemplíne
čo sviežou zemou rozváňa
po rieke ktorá tíško plynie
mocnými brehmi sputnaná...**
Pavol Horov

Jedno dávne príslovie hovorí, že doma nikto nie je prorokom. Každý národ má osobnosti, ktoré sa výrazným písmom zapísali do jeho dejín. To isté platí aj o kraji, regióne, meste či obci. Jedným z tých, na ktorých sme my Zemplínčania a zvlášť Bánovčania právom hrdí, je básnik Pavol Horov.

29. mája 2014 si široká kultúrna verejnosť pripomenula sté výročie narodenia tohto nášho rodáka. Je to dlhá doba, veľa sa za tie roky na svete zmenilo, ale jedno platí stále - Horovova poézia žije a čas, ktorý priná-

ša pre mnohých básnikov zabudnutie, bol k nej spravodlivý. Nič neubral z jej podstaty. Bolo by zbytočné hovoriť o tom, ako mal básnik rád Zemplín i svoj „valal“, lebo to priamo cítime z jeho veršov. Prostredie, z ktorého vyšiel, miesta jeho detských hier - šíre bánovské polia, lúky kde stáli kedysi vahadlové studne, či Ondava, ktorú tak pekne ospieval. Jednoducho povedané, zemplínske valaly boli od prvých zbierok až po tie posledné Žriedlom, inšpiráciou Horovovej poézie. A práve prostredníctvom veršov Pavla Horova sa náš rodný Zemplín navždy zapísal do dejín slovenskej literatúry. Nezabúdame na to. Verím, že príslovie: „Doma nikto nie je prorokom!“ neplatí v prípade Pavla Horova a my rodáci spomíname na básnika s úctou a vďakou. Svedčia o tom i nasledujúce príspevky.

Ludmila Geročová

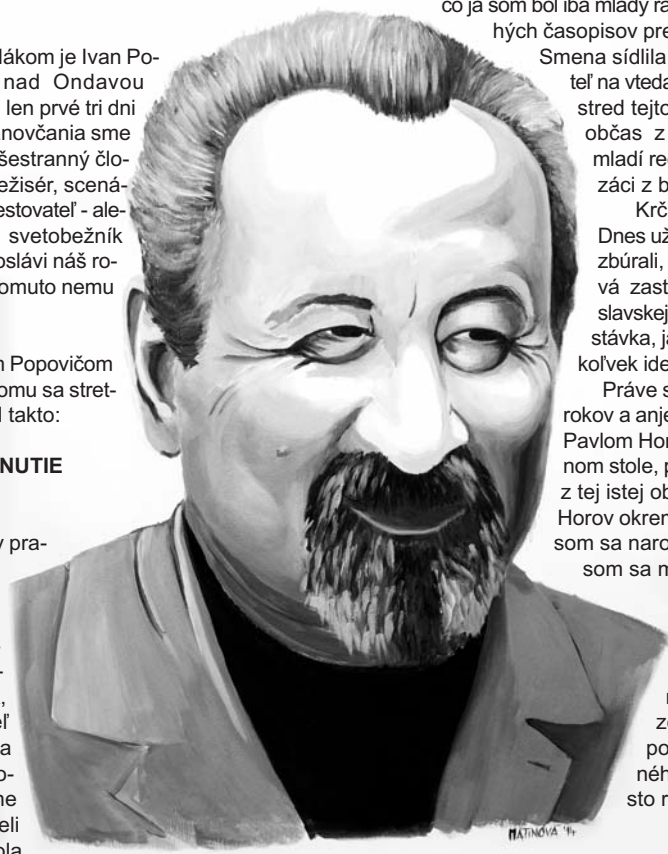
IVAN POPOVIČ

Druhým známym bánovským rodákom je Ivan Popovič. Narodil sa v Bánovciach nad Ondavou 16.10.1944. Aj keď v našej obci prežil len prvé tri dni života, k Bánovciam sa hlási a my Bánovčania sme na to patrične hrdí. Ivan Popovič je všestranný človek a umelec - výtvarník, animátor, režisér, scenárista, prozaik, ilustrátor, karikaturista, cestovateľ - alebo ako ktosi raz trefne povedal - svetobežník s nehasnúcim humorom. Tohto roku oslávi náš rodák okružle životné jubileum a my k tomuto nemu srdečne blahozeláme.

Medzi Pavlom Horovom a Ivanom Popovičom bol vekový rozdiel 30 rokov. Napriek tomu sa stretli a Ivan Popovič si na to zaspomínal takto:

SPOMIENKA NA PRVÉ STRETNUTIE S MAJSTROM HOROVOM

Mať šťastie na ľudí, stretnúť ich v právy čas na pravom mieste, to je darček rovno od Pána Boha či príslušného anjela, ktorý má takéto veci na starosti. V tomto si ja nemôžem sťažovať, takých ľudí bolo v mojom živote požehnané. Básnik Miroslav Válek, novinárka Joža Heroldová, spisovateľ Vlado Bednár, filmár Elo Havetta, Hana Zelinová, čarodejníca Krista Bendová... Všetci mi čosi dali, všetci vo mne niečo zanechali. Že sme sa raz museli stretnúť aj s Pavlom Horovom, to bola len otázka času a organizačných schopností onoho zodpovedného anjela.

Pavol Horov bol už vtedy národný umelec, tajomník Zväzu slovenských spisovateľov, riaditeľ vydavateľstva Slovenský spisovateľ, zatiaľ čo ja som bol iba mladý radový grafický redaktor v jednom z mnohých časopisov pre deti vo vydavateľstve Smena. Lenže Smena sídlila na Pražskej ulici, Slovenský spisovateľ na vtedajšej Ulici Obrancov mieru, a kdesi uprostred tejto spojnice stála krčma Kriváň. Tam sa občas z veľmi dôležitých dôvodov zastavili mladí redaktori zo Smeny, a občas aj starší koláci z blízkeho Spisovateľa.

Krčma Kriváň sa pôvodne volala Dax. Dnes už neexistuje. Ani Kriváň, ani Dax. Krčmu zbúrali, na jej mieste je umiestnená autobusová zastávka. Pre všetkých účastníkov bratislavskej mestskej dopravy je to len obyčajná zastávka, ja z tej zastávky cestujem v čase, kedykoľvek idem okolo.

Práve sa píše rok 1964. Znovu mám dvadsať rokov a anjel to zariadil tak, že sme sa s básnikom Pavlom Horovom akurát stretli v tom Daxe pri jednom stole, pri jednej vodke. Dvaja krajanovia, rodáci z tej istej obce. Ja som o ňom všeličo vedel, veď Horov okrem iného bol aj maturitná otázka. Že i ja som sa narodil v Bánovciach nad Ondavou, hneď som sa mu pochválil.

Poznal moje kresby, karikatúry a kreslený humor z vtedajšej Mladej tvorby, z Kultúrneho života. A pochválil krajanovia. Bol som vtedy na to náramne pyšný. A vlastne i dnes. Keby sa zemplínsky básnik Pavol Horov tak neponáhľal do toho svojho „vysokého letného neba“, tento rok by sa dožil rovných sto rokov.

Ivan Popovič

Portrét Pavla Horova: L. Matinová

PAVOL HOROV – básnika lásky i bolesti

*V starom kalvínskom chráme žalmy znejú ...
Povedzte mojej mame, potešte ju,
že nie som taký planý, jak si ťažká,
za tými pesničkami že je láska
ku všetkým ľuďom sveta dobrej vôle.*

Vysoké letné nebe /úryvok/

Dňa 25. mája si pripomenieme sté nedožitie narodeniny významného slovenského básnika a prekladateľa, národného umelca Pavla Horova vlastným menom Pavla Horovčáka. Poznala som ho ako človeka múdreho a vzdelaného, ktorý v živote nemal ustlané na ružiaci. Pochádzal z rodiny, ktorej otec, zabitý v 1. svetovej vojne, bol prítomný iba v spomienkach. Matka vdova, ktorá sa starala o svoje dve deti – dcéru a syna, bola najdôležitejšou osobou rodiny. Žena silná a rozhodná. So sestrou Máriou, ktorá bola o 7 rokov staršia, boli vo veľmi dobrom súrodencovom vzťahu. Každý rok, hlavne v lete, navštevoval svoje rodisko – Bánovce nad Ondavou. Tu načerpal vnútornú silu, tu vedel zabudnúť na svoje problémy. Už v detstve jeho veľkou láskou boli knihy. V nich nachádzal múdrosť života. Voľné chvíle trávil čítaním, písaním a veľmi rád rozprával. Dokázal rozprávať celé hodiny. Spomínam si na jeho slová, ktoré mi kedysi povedal: „Človek v živote nedostane nič zadarmo. V živote treba za svoje túžby bojovať.“ Veľmi rád mal aj ľudové piesne. Jeho obľúbenou bola pieseň „Od včera večera chodzim kolo dvora.“ Bol človekom, ktorý šíril okolo seba úctu, vážnosť a pohodu.

*Preto ja zavše, keď ma smútok súži,
spievam vám chválu na ten svet a kvet,
čo pre mňa rastie doma pri Ondave,
nad vodami jej múdro mĺkvyimi,
bo čisté tóny v nepokojnej hlave
mení mi v srdci na spev, na rýmy.*

Domov /úryvok/

Svoju lásku vyspieval v básňach, ktoré venoval rodnému kraju – Zemplínu. Miestu, kde sa rád vracal k svojim blízkym, k rodine, k matke, k priateľom, k rieke Ondave. Jeho básnická tvorba je výpoveďou o tom, čo ho najviac trápilo, po čom túžil. Je hlasom proti vojne, za život, za lásku k človeku, k domovu:

*Zacnelo sa mi po Zemplíne
čo sviežou zemou rozváňa
Po rieke ktorá tíško plynie
mocnými brehmi sputaná*

*Zacnelo sa mi po materi
po teplej nehe náručia
Čo všetko by som jej dnes zveril
o čom som vždycky pomlčal*

Zacnelo sa mi za valalom /úryvok/

Žil pre poéziu, ktorá bola zmyslom jeho života. Nájde sa v nej žiaľ i bolesť, lásku i smútok, radosť i nostalgiu. Jeho hlavnými inšpiračnými zdrojmi bola matka, ku ktorej sa neustále vracal a domov, ktorý bol jeho istotou, bezpečím, zriedlom tvorby:

*Nie nezradí tá zem tá brázda čierna lež ako dobrá mať
lež ako žena verná vždy bude pri mne stáť*

Zemplínske variácie / úryvok/

Hovorí sa, že ni je dôležitá krásna, ani bohatstvo, ale to čo človek urobí pre iného človeka. Preto si myslím, že aj tento človek – básnik zanechal skvostné dielo, ktoré je svedectvom veľkej lásky k rodnému kraju, k matke, k ľuďom, k životu bez strachu a v pokoji. Poéziu národnú, ktorá priťahuje aj dnešnú mladú generáciu svojimi humánnymi hodnotami.

Mgr. Anna Horovčáková

Pavol Horov – básnik domova

*Keď všetko stratíš v časnom živote boji
a na duchu mať budeš mnoho rán :
zrak zdvihni hore, ku nebeskej ríši,
kde slávne tróni Kristus Pán -
a On ti rany zhojí.*

P.U.Horov

Život každého jedného z nás je úžasný Boží dar. Na jeho začiatku vždy stojí myšlienka Stvoriteľa, hrivny, ktoré od Neho do vienka dostávame a naša slobodná vôľa. Dôležitá je však aj doba, do ktorej sa človek rodí a spoločnosť, lebo ona ho formuje. Každý národ sa skladá z najroznejších ľudí. Z múdrych, šikovných či mocných, ale aj slabých, bezmocných a maloduchých. A taktiež sú medzi nami zbabelci, slabosi a bezcharakterní, ale na druhej strane odvážni, láskaví a statoční ľudia. Sme rôzni a máme rôzne povahy, charakteru a vlastnosti. No v každej generácii sa nájdu aj výnimočné osobnosti, ktoré vtlačujú svojej dobe pečať prácou, vierou a správaním. Tieto osobnosti vynikajú nad ostatnými a vzbudzujú pozornosť svojho okolia. Občas, väčšinou za niekoľko desaťročí sa stane, že sa objaví v národe veľikán, ktorý posunie všetkých výrazne dopredu. V každom národe sa nájdu takéto osobnosti a veľikáni. Našťastie, ani náš národ nie je ochudobnený o takýchto ľudí.

Pavol Horov sa narodil do obdobia ťažoby a chudoby, keď spoločnosť prechádzala ťažkými premenami. Žil v dobe, vo svete, ktorý chcel obrátiť naruby všetko, čo nám Boh do vienka dal a to nielen prírodu, ale aj našu dušu. A do toho zaznieval zdanlivo slabučký hlas básnika, ktorý nerozumel hrubej sile, lebo ju ani necítil vo svojom srdci. Dnešok je však pre nás svedectvom, že nie hrubá sila, ale slovo básnika je pre nás trvalou hodnotou. Jeho slovo, požehnané Bohom, robí náš život krajším a lepším. To, čo svet považoval za mocné, už dnes nie je. To však, čo Boh dal do srdca básnika, jeho múdre slovo, nás naďalej sprevádza.

Erika Dékányová, farárka reformovanej cirkvi

Náš Pavol Horov (Spomienka na Majstra Horova)

Vyrastala som s poéziou, nuž si ani nepamätám, kedy som sa zoznámila s básnikom Pavlom Horovom. Najskôr to bolo niekde na súdeži, lebo recitatori radi siahali po jeho básňach, no ja som vtedy dávala prednosť próze.

Učili sme sa o ňom v škole a my na strednom Slovensku sme si obohatili slovnú zásobu o slová jako valal, chyžka, pešniček... Učila som o ňom svojich žiakov. A vtedy som si pri výklade neodpustila jednu historku.

V našom Divadielku poézie pri Filozofickej fakulte Prešov sa zišlo veľa dobrých recitátorov, víťazov mnohých súťaží. A kdesi v Bratislave vznikol niekedy v roku 1971 nápad, aby sme prišli recitovať do hlavného mesta. Boli sme nadšení. Dokonca sme mnohí po prvý raz leteli. Jedno vystúpenie sa konalo priamo v nejakom závode pre robotníkov a zamestnancov. A druhé v divadle. Organizátori nás upozornili, koľko známych spisovateľov a iných umelcov pozvali. Boli sme veľmi zvedaví a tešili sme sa, že ich uvidíme vlastnými očami.

Napokon z tých nazámejších prišli len dvaja - Margita Figuli a tesne pred začiatkom Pavol Horov. Hneď to medzi nami zašumelo! Vošiel dôstojne vyzerajúci pán s briadkou. Úctivo sme ho zdravili a sledovali, kde si sadne. Dokonca Eva Jenčíková mala v repertoári výborne pripravenú Horovovu báseň. Všetci sme mali radosť, že si ju vypočuje sám Majster. A on prednes ocenil potleskom i slovné. Dodnes si pamätám, aký sme mali po tomto vystúpení povznášajúci pocit. Životná cesta ma po skončení školy priviedla práve do kraja Pavla Horova. A odvtedy putujem pešničkami, ktoré ma vedú priamo k nemu. Na Horovov Zemplín v Michalovciach, na michalovské školy, ktoré sú s básnikom späté, do Múzea Pavla Horova v Bánovciach nad Ondavou. V jeho rodnej obci som oslávila už niekoľko básnikových jubileí. Aj stovku. Keby Majster žil, určite by sám poďakoval svojim rodákovi, ktorí si ho v májovú nedeľu, v deň jeho narodenin, prišli uctiť. Neúnnavnej obdivovateľke a organizátorky Ľudmily Geročovej. Jej literárne pásmo bolo pripravené i interpretované na profesionálnej úrovni. Pani farárka Erika Dékányovej za duchovný rozmer slávnosti. Obom menovaným, a ich spolupracovníkom za publikáciu Ako sa rodí básnik. Básnik by si iste rád podal ruku s každým, kto akýmkoľvek spôsobom prispel ku krásnemu priebehu osláv ale i s tými, ktorí naňho spomínajú a prišli prejať úctu jemu a dokonca i básnikovej milovanej mame.

Čas plynie a preveruje naše kvality. Dielo Pavla Horova si zasluhuje tú najvyššiu známku.

Jela Timková

Prvé kroky básnika

*V dedinke malej na brehoch Ondavy
do časov vojnových narodil sa chlapec malý.
Otca svojho si nikdy nepoznal,
vzala ho vojna, vec hrozná.
Tá sa nič ľudí nepýta,
všetkým to kruto spočíta.
Nehľadá na deti, vdov,
nasadí hrôzy okovy,
Okovy osudu ťažkého, života biedneho,
no aj tak neskolí ducha vnímavého.*

*To chlapča malé, len čo prvý krok spravilo do školy,
v tú chvíľu sa mu hneď otvorili široké obzory.
A keď sa ponoril do tajov písmen, diel,
nad knihou, najlepšou priateľkou, deň i noc bdel.
Všetok svoj voľný čas len na to využil,
po čom v tom najhlbšom srdci vždy túžil.
Pri všetkej robote i pri pasení husí, kráv
hlbavo čítal všetko, čo po ruke mal.
Často i večer pri plameni sviečky
listoval v šere svoje milovanej knižky.
Tá túžba nehasnúca po poznaní ho hnala,
tá veľká viera v múdrosť sveta
nezlomnú silu mu dala.
Vykročiť v ústrety vedomostiam,
i napriek nepriazni, či starostiam.
To chlapča malé, dedinské,
kráčalo samo po ceste tŕnistej.
Posmechy dedinčanov trpko znášalo,
keď študovať do mesta kráčalo.
A jeho matka, vdova chudobná,
medaily za statočnosť by bola hodná.
Akú len prezieravosť mala jeho prostá mati,
keď ho v tej dobe neľahkej dala študovaťi.
Hoci i groša nikdy nemala,
a o dcéru sa sama starala,
deň čo deň ho k vlaku vypravádzala.*

*V lete i v zime kráčal do školy cezpoľný študent
a len tých najlepších známk bol hoden.
Tak, ako rástol z detských nohavíc,
sadla rok čo rok do vyšších lavíc.
A spolu s ním i jeho veľká láska
k jazyku rodnému a literatúre rástla.
Myšlienky múdre, pokrokové v hlave nosieval,
do školských novín na gymnáziu často prispieval.
A aj keď písal neraz v tiesni,
jeho verše sa podobali ľudovej piesni.
Piesne a rozprávky mal od detstva veľmi rád,
veď mamka s babkou mu ich vštepovali veľakrát.*

*No doba bola hmlistá, neistá,
báseň, to bola jeho očista.
Nepísal iba ódy na radosť,
veď trápenia v tej dobe bolo dosť.*

*Nemilé a neisté časy ho trápili,
starosti mu myšlienky naplnili.
Chudoba a biednych ľudí živorenie
vyvolávali v jeho duši súženie.
A osud matky jeho milovanej
bremeno ženy opustenej,
ten kríž, čo niesla životom,
bol v jeho básniach ostrým hrotom.
Z lásky k matke sa s nehou vyznával,
tak túžobne vždy domov chodieval.
O rodnom kraji, prírode i prostom ľude písal,
keď na brehoch Ondavy občas sedával.*

*Po rokoch prišla chvíľa lúčenia,
nastal čas ďalšieho študovania.
Matka i príbuzní horké slzy prelievali,
keď do diaľky úspešného maturanta vypravádzali.
Ťažko sa lúčil mladý Horov s rodnou dedinou,
no hnaný v diaľ bol obrovskou tvorivou silou.
Tak vykročil v ústrety novým výzvam
a postupne sa dvíhal k výškam.
Náš milý rodák z Bánoviec,
úprimný, ľudský umelec,
čo v jeho diele rezonuje domovina,
my, krajanovia, sme hrdí na básnika Zemplína.*

Iveta Baková rod. Jarabáková

Vysoké letné nebe Pavla Horova

Básnici vo svojej tvorbe používajú rôzne prirovnania a prenesené významy. Možno aj preto my obyčajní ľudia ťažko chápeme význam niektorých básní. Pavol Horov napísal krásnu zbierku o rodnom kraji - Vysoké letné nebe. Nikdy som sa nad týmto názvom nejako zvlášť nezamýšľala a neuvedomovala som si, že taký prostý názov môže mať aj hlbší význam. Ako to básnik myslel, som pochopila po rokoch, vďaka našej babke.

V rodine sme mali 90 ročnú babku, ktorá celý život prežila na Zemplíne a najďalej bola v Michalovciach. Keď sa jeden jej vnuk oženil a išiel bývať do malej dedinky k Leviciam, babka stále jalkala, ako len ďaleko odchádza a ako sa mu bude žiť v tých horách. Ďalší vnuk to už nemohol počúvať, a tak navrhol babke, že on ju do tých hôr za vnukom odvezie. Vraj nech sa na vlastné oči presvedčí, že aj tam žijú ľudia. A tak sa vybrali na ďalekú cestu. Z domu mali odísť skoro ráno, ale ako sa u nás hovorí - človek mieni a pán Boh mení. Nastali rôzne problémy, ktoré odchod odsunuli až na poobedie. Cesta prebehla v poriadku a do malej dediny, v ktorej vnuk býval sa dostali až v noci. Babka vystúpila z auta, poobzerala sa okolo seba, na okolité hory, ktoré dedinu obkľučovali a zalomila rukami: „Janču a ti len teho neba vidíš?“

Až keď mi to neskôr rozprávala, uvedomila som si, aké krásne vysoké nebo je u nás na Zemplíne. Keď vyjdeme do poľí, všade okolo nás - od obzoru po obzor - vidíme „vysoké letné nebe“, také o akom básnil náš Pavol Horov.

Ludmila Ďurčáková

Portrét Pavla Horova: L. Tkáčová

Spomienka na stretnutie s básnikom Pavlom Horovom

V týchto dňoch si všetci pripomíname 100 rokov od narodenia nášho najslávnejšieho rodáka - básnika Pavla Horova. Ja si však aj po toľkých rokoch spomínam na oslavu jeho 45. -ťky. V tom čase bol Pavol Horov významným človekom, a tak oslava jeho narodenín v rodnom kraji bola veľká sláva. Konala sa v našom okresnom meste, kde presne to si už nepamätám. Michalovce boli pre mňa v tom čase vzdialený, neznámy „varoš“, kam som sa dostala len občas, napríklad na 1. mája s našimi družstevníkmi. Pamätám si len to, že oslava sa konala v nejakej veľkej sále, možno zasadačke a bolo tam veľmi veľa ľudí. Na pódiu stál predsednícky stôl, kde okrem iných sedel aj sám oslávenec – básnik Pavol Horov. Mala som tú česť zablahoželať básnikovi spolu s delegáciou rodákov, ktorú zorganizoval pán riaditeľ Lacko. Gratulantov bolo veľa a postupne sme prichádzali za oslávencom. My sme boli ohlásení ako delegácia z rodnej obce Pavla Horova. Čo sme Horovovi želali, to na to si už nespomínam. Ako najmladšia som však niesla darček a mala som obrovskú trému. Bála som sa, aby som po ceste hore schodmi na pódium nezakopla. Darček bol zabalený vo veľkej krabici, tá zase v bielom papieri a previazaný širokou mašľou. Nakoniec všetko dobre dopadlo a mne ostal zážitok na celý život. Tolko si pamätám z Horovovej 45. -ťky. Len jedno ma trápi - neviem čo v tej škatuli vlastne bolo. Ale to sa už asi nikdy nedozviem. Či ... azda?

Eva Litavská rod. Korbulcová

AKO SME GAZDOVALI ZA POSLEDNÉ ŠTYRI ROKY alebo KAM IDÚ NAŠE PENIAZE?

V jeseni tohto roku sa budú konať komunálne voľby na starostov a poslancov obecného zastupiteľstva. Končí sa jedno volebné obdobie, a preto by som vám chcela priblížiť, čo sa nám spolu s poslancami za tie štyri roky podarilo urobiť viacej a čo menej.

CHODNÍK:

Z Programu rozvoja vidieka SR / opatrenie 3.4.2/ čerpala Obec Bánovce nad Ondavou v rokoch 2009 - 2010 finančné prostriedky vo výške 321.697, 29 € . Z uvedených prostriedkov sa vykonala rekonštrukcia cesty na „valale“ a časť chodníka v prostriedku obce, ktorý sa najviac využíva. V ďalších etapách sme z vlastných prostriedkov urobili ďalšiu časť chodníka a to po križovatku na železničnú stanicu a v roku 2012 opačnú stranu – po koniec obce - smerom na Trhovište. Tohto roku nás čaká posledná etapa – od križovatky po koniec dediny - smerom na Ložín. Tým sa výstavba chodníka ukončí .

OBECNÝ ÚRAD A LITERÁRNE MÚZEUM:

Budova obecného úradu a múzea sa nachádza v strede obce a reprezentuje navonok celú obec. Aj z uvedeného dôvodu sme požiadali Ministerstvo financií o dotáciu na opravu fasády budovy. Naša žiadosť bola čiastočne úspešná, nakoľko nám nedali celú požadovanú čiastku. Z uvedených prostriedkov sme preto urobili časť budovy a pokúšame sa získať ďalšie finančné prostriedky na jej dokončenie.

OBECNÝ KLUB:

S obecným klubom je problém už niekoľko rokov, a to zatekanie strechy, ktoré spôsobilo aj znehodnotenie vnútorných priestorov - steny napadnuté plesňou . Tento problém sa roky riešil čiastkovým prelepovaním strechy, čo nemalo žiaden efekt . V roku 2012 počas výjazdu vlády SR v našom okrese sme dostali z rezervy predsedu vlády SR Róberta Fica dotáciu na prekrytie strechy vo výške 10.000,- € . Až po oprave strechy a vysušení budovy sme mohli pristúpiť k ďalším prácam - zamurovanie a výmena vchodových dverí a dverí v kuchyni za plastové, natretie stropov, natretie všetkých dverí, hygienická maľba a nová fasáda. Tieto úpravy sa financovali z vlastných prostriedkov. Uvedomujeme si, že obecný klub by potreboval väčšie opravy, ale v súčasnej situácii sme radi, že slúži našim občanom aspoň na to najdôležitejšie – kultúrne podujatia a kary.

DOM SMŮTKU:

Dom smútku už nutne potreboval opravy – steny ťahali vlhkosť, čím došlo k poškodeniu omietok a okna zo severnej strany. Uvedené okno sme museli vybrať a priestor zamurovať. Vo vnútri sa urobila oprava omietky a miestnosti nanovo vymaľovali naši aktívni pracovníci. Taktiež sa opravili schody . Tohto roku sme dostali dotáciu zo Slovenskej agentúry životného prostredia. V súvislosti s vypracovanou štúdiou centra obce, kde architekt navrhol vstup do domu smútku aj z hlavnej cesty, využijeme dotáciu na uvedené úpravy – výstavba chodníka, osadenie lavičiek, bezbariérový vstup a odizolovanie vonkajšej časti domu smútku.

JAVISKO NA FUTBALOVOM IHRISKU:

Ešte si mnohí dobre pamätáme koľko práce a námahy stálo každoročne postavenie javiska pri prvých ročníkoch Bánovského čurbesu. Preto sme sa pred niekoľkými rokmi rozhodli postaviť stále javisko, ktoré slúži nielen pri Bánovskom čurbese, ale využíva ho aj futbalový klub TJ a hasiči. Postavili sme ho svojpomocne a postupne sa snažíme o jeho modernizáciu. V roku 2011 sa nám podarilo vybaviť účelovú dotáciu, v rámci ktorej sme javisko obmurovali, vyrovnali a dali stálu dlažbu.

STROMOLÍSTKOVÝ PARK - NÁUČNÝ CHODNÍK:

Tohto roku prebiehajú v našom parku, keltský stromový horoskop, úpravy. Lenka Magurová spracovala environmentálny projekt a zo získaných finančných prostriedkov sa zabezpečila výmena všetkých informačných tabuliek, ktoré boli zničené vandalmi. Došlo aj k poškodeniu niektorých stromov a na ich miesto mládež vysadila nové. V roku 2014 v priestoroch parku ešte osadíme nové preliezky z dotácie, ktorú nám poskytna Nafta a.s.

KÚRIA:

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí rozhodlo a poverilo starostku obce požiadať o vyradenie bánovskej kúrie z evidencie kultúrnych pamiatok. Viedol nás k tomu kritický stav budovy, pričom hrozilo nebezpečenstvo zrútenia stropu, ktorý mohol ohroziť deti a mládež schádzajúcich sa v týchto priestoroch. Obec nemala v minulosti a nemá ani v súčasnej dobe dostatok finančných prostriedkov na jej opravu. K takému riešeniu sa nakoniec priklonil aj Pamiatkový ústav a kúriu vyradil z evidencie. Následne bol rozobratý krov budovy, ktorý bol najnebezpečnejší.

OPRAVA CIEST:

V tomto volebnom období sa urobili aj drobné opravy miestnych komunikácií a spevnili sme cestu na novej uličke reformovaná fara – Janinda.

ÚZEMNÝ PLÁN A ŠTÚDIA OBCE:

Existujú práce, ktoré stoja veľa síl, vybavovania, peňazí a navonok to občan ani nepostrehne. To je aj prípad Územného plánu a štúdie obce. Územný plán každá obec nevyhnutne potrebuje a je jednou z podmienok pri čerpaní prostriedkov z eurofondov. Aj preto Obec Bánovce nad Ondavou požiadala o dotáciu na jeho vypracovanie a v roku 2012 bol územný plán obce schválený. Podobne sme získali dotáciu na štúdiu obce a máme spracovanú koncepciu, ako by sme chceli aby naša obec vyzerala v budúcnosti.

V posledných rokoch sa zo strany štátu prijalo množstvo nových zákonov týkajúcich sa fungovania samosprávy. V súvislosti s tým od roku 2010 sme vypracovali a prijali 12 Všeobecne záväzných nariadení a 19 vnútorných predpisov. V sociálnej oblasti sa nám podarilo umiestniť 4 občanov v domove sociálnych služieb a obec finančne prispieva a zabezpečuje obedy pre našich dôchodcov. Z rozpočtu každoročne poskytujeme tiež príspevky spoločenským organizáciám, cirkvám a deťom do centier voľného času.

KANALIZÁCIA:

Mnohí sa pýtate, ako je to u nás vyzerá s kanalizáciou, či bude a kedy? Nerada by som dávala nejaké vyhlásenia, ktoré sa nespĺnia, keďže túto stavbu nebude financovať obec. Investorm je VVS -KE . Stav k dnešnému dňu: Bolo vydané územné rozhodnutie na stavbu - Kanalizáciu Trhovište - Bánovce nad Ondavou, ČOV Bánovce nad Ondavou. V januári 2014 sa začalo pracovať na stavebnom rozhodnutí. Východoslovenská vodárenská spoločnosť nám oznámila, že náš projekt je v súčasnej dobe na 1. mieste a ako náhle vyjde výzva z eurofondov bude podaný.

OSTATNÉ:

- V tomto volebnom období sme dostali 2 vyradené policajné autá, z ktorých jedno využíva obecný úrad a druhé naši futbalisti a hasiči.

- V minulosti, keď sme mali väčší počet pracovníkov na aktívne práce sme boli zvyknutý, že sú vykosené všetky verejné priestranstvá. V súčasnej dobe, keď máme len dvoch pracovníkov sa obecné zastupiteľstvo rozhodlo pre kúpu malotraktora. A tak i napriek malému počtu pracovníkov sú všetky plochy vykosené. Nákup malotraktora si vyžiadalo ďalšie náklady na úpravu garáže.

- Dnes sa kladie veľký dôraz na čistotu životného prostredia a obec ako prvá musí byť príkladom pre občanov. Minulosťou sú časy, keď sa obsah žump vyzval po celom chotári. Je to dobrá myšlienka, ale finančne nákladná. Ešte pred pár rokmi jedno vyťahanie žumpy / 10.000 litrov/ stálo 500 Sk resp. neskôr 20 € . Dnes organizácie ako je Obec alebo MŠ platia za jeden vývoz 100 €. Ak by sme chceli vyťahovať žumpu pri obecnom klube / kde väčšiu časť tvorí dažďová voda stekajúca zo strechy/ stálo by nás to 700 € .

- Určitú časť obecného rozpočtu je vynaložená na povinné poistenie všetkých obecných budov, revízie správy, ktoré musia byť obnovené každé dva roky. Prácu si dnes nevieme predstaviť bez počítačovej techniky, ktorú musíme stále aktualizovať . Nesmieme zabudnúť na energiu, vývoz komunálneho odpadu a iné veci, ktoré som určite zabudla spomenúť.

V tomto článku som vám chcela vysvetliť, čo sa urobilo a na čo sa použili finančné prostriedky Obce Bánovce nad Ondavou . Sú to nielen na investičné akcie, ktoré sú viditeľné, ale aj množstvo položiek, ktorých plnenie nám vyplýva zo zákona. Obec zamestnáva hlavného kontrolóra, ktorý pravidelne sleduje čerpanie rozpočtu tak, aby všetky finančné operácie boli v súlade so zákonom. Taktiež každoročne dávame nezávislému auditorovi spracovať audit. Všetky informácie o obci nájdete na našej obecnej stránke www.banovcenadondavou.sk.

V rámci daných možností sa snažíme krok za krokom zveľaďovať našu obec. Veľa vecí sa nám podarilo a ešte veľa je potrebné urobiť.

Ludmila Ďurčáková
starostka obce

Okenko do života v našej Materskej škole.

Do našej materskej školy bolo v šk.r.2013/2014 k 1.septembru zapísaných 16 detí vo veku 2-6 rokov. Do konca školského roku sa tento počet zvýšil na 17, toho 9 chlapcov a 8 dievčat. Dve deti nám odchádzajú do ZŠ, tri prihlášky na predprimárne vzdelávanie sme vybavili kladne. Zriaďovateľom MŠ je Obec Bánovce n/Ondavou. V zariadení pracujú dve učiteľky, kuchárka v kumulovanej funkcii upratovačka, sezónne kurič a na skrátenej pracovný úväzok vedúca ŠJ. Aj v tomto školskom roku sme v MŠ zorganizovali a zúčastnili sa rôznych akcií a aktivít určených pre deti, ale aj rodičov. Spomeniem napr. tieto: Dyňové strašidielka; Šarkaniáda; Mešiac úcty k starším; Škôlka Ježka Separka - zapojili sme sa do enviroprojektu separovania odpadu -rodičia s deťmi zhotovovali veľmi zaujímavé výtvary z odpadového materiálu, aktívne sa zúčastnili zberu papiera, vymýšľali zaujímavé básničky, rozprávky a pesničky na danú tému; Vianoce; Karneval; Hry s újom Hrubovčákom - deti hrovou formou poznávali rôzne hudobné nástroje ;Účasť na enviroprojekte obnovy stromolístkového parku, ktorý pre Obec a pre deti z MŠ zorganizovala Lenka Magurová.; Stavanie mája a opekačka; Deň matiek; Deň detí -návšteva MŠ Ložínspoločné športové dopoludnie s Hvezdárňou Michalovce; Športové dopoludnie s príslušníkmi policajného zboru -psovodmi na našom futbalovom ihrisku/za účasti MŠ Ložín, MŠ Bracovce;/Športová olympiáda hviezdíčiek -MŠ Markovce; Spoznávame náš kraj -autobusový výlet do okresného mesta, zúčastnili sme sa ukážok záchranárskych zložiek, deti sa zároveň oboznamovali so zaujímavosťami mesta; Bánovský Čurbes. Za výdatnú pomoc a spoluprácu pri organizačnom a materiálnom zabezpečovaní týchto podujatí ďakujeme zriaďovateľovi, Rade školy, všetkým rodičom a pracovníkom Materskej školy. V oblasti materiálnej sme vďaka zriaďovateľovi a neznámemu sponzorovi zakúpili nové matrace na detské lehátka, batérie do umývárky, farbu na preliezky a oplotenie; novú audio techniku-za zber papiera; detský nábytok, učebné pomôcky. Jeden z rodičov nám zaobstaral/úplne opracované, natreté/dosky na hojdačku. Veľká škoda, že nám neprešiel projekt na obnovu priestorov MŠ. Touto cestou chcem poprosiť všetkých občanov obce za účasť na zbere papiera, ktorý organizujeme v Materskej škole do konca októbra. Stačí, ak nám papier doveziete na školský dvor alebo oznámite MŠ alebo na Obecny úrad, že ho máte, my si preň zjídeme. Vopred ďakujeme.

Okenko pre rodičov: Dvadsatoro rodičom od ich detí

1. Nerozmaznávať ma. Viem dobre, že by som nemal dostať všetko, čo si zažiadam. Ja vás len skúšam.
2. Nebojte sa byť prísni a pevní. Ak mi vytvoríte hranice, budem sa cítiť bezpečnejšie.
3. Nedovoľte, aby som si vytvoril zlé návyky. Musím sa spoliehať na vás, že ich včas odhalíte.
4. Nerobte zo mňa menšieho ani dospeliešieho ako v skutočnosti som. Núti ma to, a by som sa správal nezmyselne a neprirodzene.
5. Nezabúdajte, že sa vždy nedokážem vyjadriť tak ,ako by som chcel. Nie som preto niekedy presný a ťažko mi je rozumieť.
6. Nekričte na mňa, nenadávať a nedohovárať mi na verejnosti. Ďaleko viac na mňa zapôsobí, keď sa so mnou pokojne porozprávate v súkromí.
7. Nevnučujte mi, že moje chyby sú ťažké hriechy. Nabúra to môj zmysel pre hodnoty.
8. Nenechajte sa príliš vyviešť z miery, keď poviem, že vás nemám rád. To nie vás, ale vašu moc, ktorá ma ohrozuje.
9. Nechráňte ma pred všetkými následkami môjho správania. Potrebujem sa naučiť znášať ťažkosti a bolesť.
10. Nevenujte prehnanú pozornosť mojim drobným poraneniam a boľistkam. Dokážem sa s nimi vyrovnáť sám.
11. Nesekýrujte ma. Musel by som sa brániť tým, že budem hluchý a budem robiť „mŕtveho chrobáka“.
12. Nesľubujte mi nespĺniteľné veci. Pamätajte si, že sa cítim ukrivdený, keď sa sľuby nedodržiajú.
13. Neskúšajte nadmerne moju poctivosť. Dostanem strach a potom klamem.
14. Nebuďte nedôslední. To ma úplne mátie.
15. Nehovorte mi, že ma nemáte radi, keď vás v niečom sklamem. Veľmi ma to bolí a ťažko na to zabúdam.
16. Nehovorte mi, že moje obavy a strach sú hlúposti. Pre mňa sú hrozne skutočné a veľa pre mňa znamená, keď sa mi snažíte porozumieť.
17. Nesnažte sa mi nahovoriť, že ste dokonalí a bez chýb. Hrozne ma šokuje, keď zistím, že to tak nie je.
18. Nikdy si nemyslite, že je pod vašu dôstojnosť sa mi ospravedlniť. Po úprimnom ospravedlnení sa môj vzťah k vám stane ešte vrejší.
19. Nezabúdajte, ako rýchlo dospievam. Je určite ťažké držať so mnou krok, ale snažte sa prosím.
20. Nezabudnite, že budem vedieť rozdávať lásku a vyrastie zo mňa dobrý človek len vtedy, keď budem lásku a láskavé porozumenie pociťovať od vás sám, milí moji rodičia... .. ale to vám snáď ani nemusím hovoriť, však??

A teraz naše úsmevné výroky:

- Pri rozprávaní sa o chrobáčikoch:
D: "A lienka vie aj lietať aj prisadiť /prisadnúť/."
D: "A ma doma máme aj búdku pesovú."
- Pred obedom:
D: "Cítim, že sa už varí mäso."
U: "A aké?"
D: "Ta kurčove".
D: "Pani učiteľka, počuli ste, čo ujo hovoril u radiátoru?"/rádiu/
- Pri opakovaní známych ľudových rozprávok:
U: "Aké poznáme rozprávky?"
D: "O medovníkovom domčeku ,O červenej čiapočke."
U: "A ešte aké? Poznáme aj rozprávku o jednom malom chlapčekovi, ktorý niesol halušky ockovi na pole..."
Chlapček Jurko pohotovo zahľási: "O Jankovi Fazul'kovi." /Hraškovi/
- Pri jedení Anička vymýšľa. Pani učiteľka jej dohovára: "Anička, budeš maličká, nebudeš vladať hrať sa, ani tašku nosiť do školy a to nechceme, čosiť?"
Anička pohotovo odpovie : "Ta na prašky ".
U: "Na prašky ? Kto ti tak hovorí?"
Anička: "Ta baba".
- Rozhovor o dopravných prostriedkoch:
U: "Tí,čo šoférujú autá, sú šoféri. Ako sa volajú tí, čo riadia lode, vlaky?"
D: "Lodisti,rušenisti,vlakomisti."

Ďuríková Jana
riadiateľka MŠ

KOLKO NÁS JE?

(stav obyvateľov k 31. 5. 2014)

Počet obyvateľov spolu: 725
Muži: 372
Ženy: 353

VITAJ DIEŤATKO MEDZI NAMI:

„Najkrajšie sú tvoje očiá,
 dve studničky belasé.
 Celý svet sa vždy v nich točí,
 je v nich šťastie, neha, smiech.“

Vanesa Dobáková č.d. 107
Nikolas Groško č.d. 15
Michal Čopík č.d. 111
Lilien Trippé č.d. 112
Dominik Bak č.d. 131
Peter Balog č.d. 179
Timea Miľovčíková č.d. 0

POSLEDNÉ ZBOHOM:

„Kopa čerstvej hlíny,
 len stromy stoja tichú stráž.
 A oči slzia, srdce narieka.
 Človek zas stratil svojho človeka...“

Michal Vaľovský 85 r. č.d. 28
Anna Pivarníková 85 r. č.d. 16
Zuzana Korbulcová 80 r. č.d. 139
Anna Ondovčíková 85 r. č.d. 82

NAŠI JUBILANTI

„Človek sa nerád podriaďuje času,
 krája z neho ako z koláča.
 Občas sa spýta hodiniek,
 prečo sa tak ponáhľajú... ?
 Nakoniec mu zostáva len jedno,
 neplyvať koláčom,
 žiť v zhode s tykaním hodín
 a dôstojne kráčať s časom.“

NAJSTARŠÍ OBYVATELIA BÁNOVIEC N./O.:

Mária Ilnátová č.d. 97 94 rokov
Mária Ivanová č.d. 27 93 rokov
Alžbeta Lochová č.d. 29 93 rokov
Mária Poláková č.d. 164 93 rokov
Mária Lochová č.d. 33 90 rokov

85 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Mária Tirpáková č.d. 28
Ján Rusič č.d. 99

80 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Anna Eštoková č.d. 9
Mária Klimová č.d. 125
Mária Varholová č.d. 163
Anna Kandová č.d. 185
Ján Garda č.d. 201
Ivan Jarabák č.d. 209

75 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Anna Feďová č.d. 103
Anna Marcíníková č.d. 72
Jolana Dobeková č.d. 91
Milan Korbulec č.d. 207

70 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Alžbeta Papcunová č.d. 50
Anna Halčinová č.d. 221
Michal Matáš č.d. 46

65 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Mária Perželová č.d. 253
Jolana Vašková č.d. 83
Anna Horňáková č.d. 197
Valéria Jenčová č.d. 29
Mária Eštoková č.d. 144

60 rokov sa dožívajú:

Ružena Mižiková č.d. 190
Anna Ivanovová č.d. 69
Ľudmila Geročová č.d. 208
Blanka Miklošová č.d. 203
Mária Lochová č.d. 56
Mária Horovčáková č.d. 94
Milan Moško č.d. 150
Jaroslav Papcun č.d. 262
Anton Roka č.d. 258
Valerián Mižik č.d. 190

**VŠETKÝM JUBILUJÚCIM SPOLUOBYVATEĽOM
 SREDEČNE BLAHOŽELÁME!**

Co sebe dospravdi dumaju našo psi

Dneš je muj perši dzeň v novej rodzine. Vidzem z motora, u ktorom me privežli a perši raz sebe šidam na zem, dze odteraz budzem bivac. Kukam na toho chlopa, chtori me vžal od maceri a obžiram jeho husti bajuzi. Odrazu gu mne pribehnú jakiška dva dzeci a začnu do mne šupac. Jedno me cahá za ucha, druhi mi kuka do gauri a rachuje zubi. Z chiži vibehne dajaka žena a začne zalamovac rukama. Šicki še usmivaju, lem mne nit dajak do šmichu. Co mi dajaki čudo? To išče nigda nevidzeli psa? Mohli bi mi radšej prihejs daco na jedzeňe...

Po polhodzine jojčeňa, usmivaňa a lamentovaňa – jaki mi šumni pes - jich to koňečne prestaňe bavic. No, lem toho bajuzatoho a totu ženu. Dzeci me furt obžiraju, cahaju za chvust a pchaju svojo mali paľce všadzi dze še lem da. Bajuzati chlop pošol dnuka do chiži a daco neše u rukou. Zbistrim svoju pozornojs, ozdaľ mi neše daco jejs. Vola na mne:

Beny, pod sem! Neznam co to je Beny, ale kedz vidzim v rukoj daco na jedzene, takoj za nim bežim. Vedze me do dajakej klitki, dze mi do kajstronika usipe mali kaminki. Pokukam do kajstrona, pokukam na ňoho. Išče raz do kajstrona, išče raz na ňoho. Opacham jich, popatrim na ňoho lačnim pohľadom a davam mu najavo – meso bi nebulo? Vun še lem ušmeje a zochabi me, naj še najim. No nič.. inši ni jagbač ňeda, ta še puščam do chruštaňa.

Po polhodzine gu mne zaš pridze tot bajuzati chlop a dava mi daco na kark. U kešeni ma daco napchati. Može to budze dajaki dobri jedzeňe. Postavi še a hutori: „Sadni!“ Co ti chceš? Kuka na mne, kuka, ja kukam na ňoho a vun zaš: „Sadni!“ Neznam co to je, ale nechce še mi tu stac, ta sebe lehnem. Afe vun furt – „sadni! Beny, sadni!“ Co? Asi mi sebe ňemal lehnuć, , ta zaš stavam. Afe vun furt dookola hutori -: Sadni a išče mi ciska ric gu žemi. Co to robi?! Už mi z ňoho nervozni, ta na ňoho zabrecham a šedňem sebe. Vun še ušmeje a vicahuje daco z kešeni. Ozdaľ mi da dajaki jedzeňe! Nacahne gu mne ruku, otvori ju, daco u ňej ma. Popatrim, popacham. kukňem na ňerozumim. To piškota?! Co mi mali dzecko? No nič, žim piškotu a tvarim še, jaki som poslušni pes. Dneš še jagbač ňenajim...

Teraz mi zaš na kark uvadzil dajaki lancok a cahá me. „Beny, pod!“ Co ma furt s tym Benym? Co to je? A čom chce, žebi mi išol tak zakapčani? Ja znam is i sam! Ňetrebá mi žadni lancok. Liham sebe na žem a dafej aňi za ducha ňejdzem . Bajuzati chlop me začne cahac vecej, až še šmikam po žemi. Trava mi fajňe laškota bruch. Ňeda še nič robic,, a tak stavam a idzem kolo ňoho. Choľem sebe popatrim dvur. Pridzeme ku dajakej ohradoj, vidzim tam dajaki šmišni vtački. Jaj, toti znam. To šalene kuri. Furt mi chcel znac jak bi smakovali...

Popatreľi me cali dvur a bajuzati chlop me pohľaska po hlave a odkačpa mi tot lancok. Hutori mi, jaki mi dobri pes a zaš mi dava totu su-

chu piškotu. Čim dafej tim vecej rozdzumujem, jak bi smakovali toti kuri... Koňečne sebe možem behac jak ja chcem. Furt mi lačni , a tak hľadam po dvore, co bi mi muh žejš. Vidzim daco šivi na dvore. Idzem popatre co to. Ziscim, že je to dajaki kabel. Okošťujem. Calkom dobri. Puščim še do ňoho, ale žejš še ňeda, ta ho choľem skracim a požuvam. Bajuzati chlop me zbači a začne po mne daco kričec. Asi bul tot kabel potrební. Dostanem mi z ňim po rici a žeňe me do tej klitki. Zavre za mnu dzvere a išče povi, že mam trest a budzem u baše. Co je to basa? Afe to nič, horši je, že mi obecal, že za dva dni nedostaňem jejs. Toto je BASA. Metňem po ňim smutni oči, afe ani toto ňepomaha. Budzem še tvaric jak dobri pes a može me pušči skorej. Tvarim še, že me tot kabel merži. Nepomaha. Ta še tvarim uražeňe. Uvidzime, kto dlhši vitrime.

Basa pokračuje paru hodzini až gu mne idze tot bajuzati chlop. Tvarim še, že ho nevidzim a že me nezaujima. Ležim u tej klitkoj na verchu budy a ani nemukňem. Šerco mi bije jak splašene, afe tvarim še, že me to furt ňezaujima a že som išče furt zrožňeni, pre tot kabel. Pridze gu mne a otvira vratka. To už ňevitrimem a priskočim gu ňomu. Hutori dajake moralne vlastnosti dobroho psa, ale mne to už ezaujima, bo me škrabka a mi u šedzmmí nebe. Misija splňena. Afe furti lačni. Jak bi smakovali toti kuri...?

Ta co, spoznali sce u tim i svojoho psa?

Monika Matinova

U Banovci na stanici

U Banovci na staňici,
 neonka na koľaj švici.
 A už hľaša! Vlak nam idze!
 Kedi zaš nam domu pridze?

Čarnoti še porobilí,
 kec dakdze vağon stracilí.
 Šak to ňikto ňeziscí,
 naj žiju komuňiscí.

Lićo pusu pametá,
 viráňame do šveta.

Cez Ondavu richľik ľeci.
 Vystupujem! Baľim vecí.

Veľo zažila staňica,
 veľo laski na lića.

Aj kec dojdzem o drevenej paľici,
 furt me dakto čeka na banovskej staňici.

A aj dávno to tu žilo,
 višol z vlaku už ho bilo !
 Parobci še furt rezalí
 ňevesti sebe hľedalí

Ján Juhos - Banovčan

Bohu na slávu, blížnemu na pomoc"

Vážení spoluobčania

Znova po roku sa stretávame v týchto novinách aby som vás informoval čo sa v našom Dobrovoľnom hasičskom zbore udialo a čo nás ešte čaká.

Počas roka 2013 sme založili účet v banke. Zo Štatistického úradu nám bolo pridelené IČO o ktoré sme požiadali a zriadili sme našu internetovú stránku www.facebook.com/DHZBanovceNOnd, na ktorej uverejňujeme fotky a rôzne videá z našich akcií a súťaží. V tomto roku nás ešte čaká aby sme sa zaregistrovali na 2% z dane a dokončili tak novú reformu financovania do DHZ. V súčasnosti už oslovujeme aj našich podnikateľov a rôzne firmy o finančnú pomoc.

26. Novembra 2013 sme boli pozvaný do Košíc na stretnutie Dobrovoľných hasičov Košického kraja s Ministrom Vnútra SR p. Róbertom Kaliňákom a hlavnými predstavitelmi Hasičského a Záchranného zboru SR a Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR. Tohto stretnutia sme sa zúčastnili a oboznámili sa s niektorými novinkami na kratšej prednáške pána ministra.

Celoplošné rozmiestnenie síl a prostriedkov v SR – je projekt o ktorom už veľakrát informovali rôzne médiá a televízia a do ktorého sme sa popri okolitých obciach tiež zapojili. Z neho je možné čerpať účelové finančné dotácie (v súčasnosti už čerpáme), hasičskú techniku, autá a hasičské vybavenie. To všetko podľa kategorizácie do ktorej sme boli zaradený, ale nesmieme zabudnúť, že po vyškolení našich členov do hasičských jednotiek, už budeme aj mi privolaný do zásahov k požiarom, dopravným nehodám, povodňam a iným živelným pohromám. Z Hasičského a Záchranného zboru SR sa po dobu dvoch rokov postupne uvoľňujú zrepasované hasičské autá a na základe žiadostí z obcí sa následne na obce pridelujú (zadarmo). Jedná sa aj o nákup niekoľko nových hasičských áut zo strany štátu pre Dobrovoľné hasičské zbory. Toto všetko je súčasťou nového zákona. Od 1. Apríla 2014 platí zákon č. 37/2014 o Dobrovoľnej požiarnej ochrane SR.

Všetci dobre vieme, že náš GAZ – 69, ktorý stále máme aj bez špz, je po svojej životnosti a má 45 rokov. Náklady na jeho prevádzku, opravy a údržbu sú veľmi vysoké, preto sa spoločne so starostkou obce plánujeme obrátiť zo žiadosťami na Ministerstvo Vnútra o pridelenie iného alebo nového hasičského auta do DHZ. Chce to aj väčšiu podporu zo

strany obce. Navýšením finančných prostriedkov z obecného rozpočtu do DHZ. Bez toho to nepôjde !!! Takéto hasičské auto potrebujeme aj finančne pokryť. Náklady na prevádzku hasičského auta počas zásahu sú preplácané z rozpočtu Ministerstva Vnútra na základe vypísanej správy o zásahu. Aby sme takéto auto mohli v obci mať aj v zime, musíme splniť jednu podmienku a to, že naša nová Hasičská zbrojnica bude už konečne dokončená a zateplená !!! V súčasnosti pre nedostatok financií z rozpočtu obce, tomu tak nie je !!!

V minulom ale už aj v tomto roku sme sa zúčastnili na niekoľkých hasičských súťažiach a doniesli sme domov aj celkom pekné poháre a trofeje. Mohli sme tak vzorne reprezentovať našu obec v okolitých okresoch na Východnom Slovensku.

Naša účasť a umiestnenia na súťažiach:

- 4.5.2013 – Humenné - Zemplínsky pohár 2013 : 3.miesto – ženy
- 26.6.2013 – Bánovce nad Ondavou - Obvodové kolo: 1.miesto – ženy, 3.miesto – dorastenci
- 30.6.2013 – Odorín - Krajské kolo : 3.miesto – ženy
- 5.7.2013 – Bánovce nad Ondavou - Nočná súťaž: 1.miesto – ženy, 17.miesto – muži
- 27.7.2013 – Merník - Pohár starostu obce : 3.miesto – dorastenci
- 3.8.2013 – Čečejuvce - Nočná súťaž : 5.miesto – ženy
- 10.8.2013 – Kamenica nad Cirochou - Pohár starostu obce: 2.miesto – ženy

1.9.2013 – Veľké Revištie - Pohár starostu obce: 1.miesto – ženy, muži - diplom za účasť

8.9.2013 – Staré - Pohár starostu obce : 3.miesto – ženy, muži – diplom za účasť

15.9.2013 – Bystré - Pohár starostu obce : 4.miesto – ženy

12.10.2013 – Novosad - Pohár starostu obce : 1.miesto – ženy

26.4.2014 – Hraň – Pohár starostu obce + OHL-TV : 1.miesto – ženy

3.5.2014 – Bystré – Zemplínsky pohár 2014 : 3.miesto – ženy

Samozrejme nesmiem zabudnúť ani na našich žiakov, ktorý tiež vzorne reprezentujú našu obec a dosahujú aj veľmi dobré výsledky.

Účasť a umiestnenia na súťažiach – žiaci :

24.5.2013 – Michalovce - PLAMEN 2013 : 2.miesto – dievčatá, 3.miesto – chlanci

4.10.2013 – Vinné jazero – Deň mladých hasičov : 5.miesto, 7.miesto, 11.miesto – dievčatá

13.12.2013 – Michalovce – Halové majstrovstvá mladých hasičov : 1.miesto, 5.miesto, 10.miesto – dievčatá, 5.miesto – chlanci

V zimnom období sme začali pracovať na ďalšom novom hasičskom stroji PS – 15. Pozhňali sme si niektoré náhradné diely a niektoré sme si museli dokúpiť aj za vlastné. Prispela nám aj obec ale hlavne nám pomohla a pomáha aj firma PROTRANS s.r.o. Michalovce a jej majiteľ Pavol Prokopovič ml. Novú športovú mašinku sa nám podarilo poskladať ešte len nedávno. Aj touto cestou sa chceme všetkým, ktorý priložili ruku k dielu srdečne poďakovať. Iba málokto má tri plne funkčné stroje (mašiny) ako máme v súčasnosti mi.

Zapojili sme sa aj do obecných akcií ako bola súťaž vo varení guláša na Bánovskom Čurbese. Predviedli sme dve názorné ukážky požiarneho útoku družstva žien. Ohlas od našich spoluobčanov na ukážky požiarneho útoku bol veľký a každému sa to páčilo. Nabudúce si to ešte zopakujeme. V mesiaci Júl na št. sviatok Cyrila a Metoda sme zorganizovali prvýkrát „Nočnú hasičskú súťaž o pohár starostky obce“ zo začiatkom o 22 hodine. Na našu Nočnú súťaž sa prihlásilo spolu 19 súťažných družstiev z piatich okresov z toho 17 družstiev v kategórii mužov a 2 ženské družstvá. Naši muži skončili na poslednom 17 mieste a naše ženy porazili favority zo Starého. Pohár za 1 miesto v kategórii žien, za obrovskej radosti tak zostal doma. 1 miesto v kategórii mužov získali chlanci z DHZ Kecerovský Lipovec (okres Košice – okolie) a tiež si so sebou odniesli aj Putovný pohár, ktorý nám zakúpila a venovala starostka obce Ľudmila Ďurčáková. Naším obrovským prevkaperím bola aj hojná účasť divákov. Celá súťaž prebiehala bez zranení, organizovane a pokojne, podľa pravidiel hasičského športu. Verím, že aj nasledujúci 2. ročník, ktorý na nás čaká 5. Júla 2014 sa nám opäť vydarí za ešte väčšej účasti súťažných družstiev a všetko prebehne pokojne tak ako má.

Na záver sa patrí obzvlášť poďakovať našim sponzorom, ktorý nám poskytl v minulom roku a poskytuje aj v súčasnosti, nielen materiálnu ale aj finančnú pomoc, za ktorú vďačíme: Obci Bánovce nad Ondavou, VVS a.s. Košice - závod v Michalovciach a obzvlášť p. Miroslavovi Maťašovi, Firme HOTOVAL s.r.o., Farme Piesky a p. Gabrielovi Lukáčovi, FARMING Trhovište, Čistiaci servis – Peter Timko, Roľnícke družstvo Trhovište a obzvlášť p. Júliusovi Fazekašovi, Strojárska výroba - Dušan Kirnág – Trhovište 86, Pohostinstvu Bánovce nad Ondavou a Ivane Ďurčkovej, Eurovia – SK a.s., MKD – Vladimír Šaranič, PROTRANS s.r.o. – Michalovce, FLAGA spol. s.r.o. Aj v tomto roku nás čaká ešte veľa práce pri účasťach na hasičských súťažiach, dokončovaní novej hasičskej zbrojnice, práce s mládežou, v preventívnej činnosti, hľadaním ďalších sponzorov a ďalšie úlohy vyplývajúce z nášho poslania.

S pozdravom Ladislav Maťaš - Predseda DHZ

TJ FK BÁNOVCE NAD ONDAVOU

Vážení priaznivci športu, zvlášť futbalu !

Prostredníctvom nasledujúcich riadkov si Vás dovoľm v mene výboru TJ Bánovce nad Ondavou i vo svojom vlastnom informovať o dianí a činnosti nášho futbalového klubu. Zameriam sa na aktuálne informácie týkajúce sa prestupov hráčov, hostovaní, turnajov a stručne zhmiem všetky naše aktivity. V sezóne 2012/2013 družstvo mužov ukončilo na 9-tom mieste s 29-timi bodmi a dorastenci na 5-tom mieste tiež s 29-timi bodmi. Počas letnej prípravy sa naše družstvo zúčastnilo turnaja o Oľchovský pohár, ktorý sme ale nedokázali obhájiť a turnaja v Pustom Černom, kde sme skončili druhý. Na ročné hostovanie sme získali Maroša Fajnera z Pozdišoviec a do Ložína odišli - Marián Mičo, Tomáš Mikloš a Peter Eštok. Jesennú časť súťažného ročníka 2013/2014 sme začali tromi remízami, z toho dve dovezené zo súperových ihrísk. Po jedinom domácom vyhratom zápase s Malčicami „B“ nasledovala séria prehier. Najviac nás mrzia prehy na domácom ihrisku s Bracovcami, Trhovišťami, Vojanmi a v poslednom zápase s Oborinom. Po jesennej časti sme obsadili 12-te miesto. Počas jesene pracovne odcestovali dvaja hráči, ktorí boli stabilnou oporou družstva, a to Patrik Sinčák a Peter Mičo. Za týchto hráčov nebolo v našich silách nájsť adekvátnu náhradu. Prvý februárový víkend sme začali zimnú prípravu. Počas nej odišiel na polročné hostovanie Gabriel Timko do Lastomíra, Mariánovi Mičovi sme zrušili hostovanie v Ložíne, Richard Tomovčík a Ján Dobias prišli na pol roka z Lastomíra. Odohrali sme aj niekoľko prípravných zápasov s mužstvami s blízkeho okolia. Niektorí hráči túto prípravu brali vážne, čo sa odzrkadlilo aj na ich výkone. Naopak niektorí ju zanedbali a výkonnosťne klesli.

Jarnú časť mužstvo začalo domácou prehrou s Veľkými Slemencami a remízou vo Veľkých Kapušanoch, kde sme ešte 5 minút pred koncom

zápasu viedli. Takisto aj v tejto časti ročníka boli naše výsledky nelichotivé. Domáce prehy s Topoľanmi, Močaranmi a vysoká prehra v Trhovištiach nepridali na sebavedomí hráčov. Momentálne po 23-tom kole sme na 12-tej priečke. Mnohokrát som sa už zamýšľal nad otázkou, prečo je naše umiestnenie také aké je, jednoducho nepriaznivé. V tomto smere mám z titulu svojej funkcie jednoznačnú víziu. ňou je predstava užšej komunikácie, absolútna eliminácia predstáv podozrievania a s ňou spojených mylných názorov, či dokonca presvedčení. Môžem zodpovedne prehlásiť, že každému rozhodnutiu predchádza dlhodobá analýza problému. Všetko sa snažím robiť so súčinnosťou výboru a hráčov. Prosím, nechápte to ako pokus o určitý alibizmus z mojej strany, alebo o určité vyzlečenie sa zo situácie v rámci umiestnenia. Práve naopak, naše umiestnenie cítim ako pokles nie pád. Človek nie je neomylný či dokonalý. Len objektívny pohľad na realitu nás vie posunúť ďalej. Naopak dorastenci nám robia väčšiu radosť. Ich umiestnenie je po 16-tom kole vcelku priaznivé, sú na 6-tom mieste. Aj keď ich výkony sú tiež kolísavé, nemožno im uprieť snahu a odhodlanie o čo najlepší výsledok. V decembri 2013 bol zvolený za nového tajomníka Martin Lojan namiesto Jána Šoltésa. Našou prvou úlohou bolo získanie 2 % z daní z príjmu fyzických osôb, ktorú sme úspešne zvládli.

V závere mi dovoľte poďakovať Obci Bánovce nad Ondavou, ktorá je našim hlavným a jediným sponzorom a vyjadrujem presvedčenie, že dobré vzťahy budú pretrvávajúť aj naďalej. Ďakujem tiež všetkým hráčom za ich nesmiernu obetavosť a predvedenú hru, členom výboru FK za ich pomoc pri riešení mnohých problémov. Hlavne mi však dovoľte poďakovať Vám fanúšikom, pre ktorých sa snažíme hrať čo najkrajší futbal. Lebo niet lepšieho lieku na futbalovú dušu ako keď odchádza fanúšik usmiaty a spokojný s našim výkonom. Športu zdar a futbalu zvlášť.

Jozef Parihuz

predseda TJ Bánovce nad Ondavou

PROGRAM:

Otvorenie Bánovského čurbesu: 15.00 hod.

Príhovor starostky obce a hostí

Rodáci Horovovi - Krst knihy PhDr. Ernesta Sirochmana k 100. výročiu narodenia P. Horova
- Krst poštovej známky s portrétom Pavla Horova

Hlavný program:

- PULS - Poddukelský umelecký ľudový súbor
- FS HOJŇANÉ
- FS ONDAVČANKA

Tombola

Diskotéka pre mladších, starších a pokročilých

OBECNÉ ZASTUPITEĽSTVO, STAROSTKA OBCE
A OBECNÝ ÚRAD V BÁNOVCIACH NAD ONDAVOU
Vás srdečne pozývajú na

PAVOL HOROV - BÁSNIK ZEMPLÍNA
/podujatie venované 100. výročiu narodenia Pavla Horova/

„**BÁNOVSKÝ ČURBES 2014**“,
ktorý sa uskutoční na futbalovom ihrisku
v sobotu 28. júna 2014

SPRIEVODNÉ PODUJATIA:

- súťaž vo varení gul'ášu
- ukážky - DHZ
- atrakcie pre deti

TEŠÍME SA NA VAŠU ÚČASŤ!!!

BÁNOVSKÉ NOVINY. Redakčná rada: Ľudmila Geročová a členovia Kultúrnej komisie pri OZ

Schválilo: Obecné zastupiteľstvo v Bánovciach nad Ondavou 14. júna 2013.

Sadzba a tlač: Mgr. Michal Klima - mydesign.

Počet: 300 kusov. Vychádza raz ročne. Neprešlo textovou úpravou. Neuvyvereňované príspevky sa nevracajú a sú k nahliadnutiu a prečítaniu v kancelárii Obecného úradu v Bánovciach nad Ondavou.